

ος και ο Ανδρέας Χατζηκυριάκος το 1930

ησε το 1930 για μια περιοδεία ανά τα βιομηχανικά εργοστάσια της Ελληνικής Εριουργίας, στον Ποδρέας Χατζηκυριάκος, πρόεδρος τότε του Συνδέσμου με προσεκτικώτατο ενδιαφέρον τα πάντα, ο αληθινά έφθασε στην “έκθεση”, όπου εμφανίσθηκαν, σε γραπτά επιτεύγματα, δεν απέκρυψε την ικανοποίησίν του. είναι τα κασμήρια σας, αλλά ξοδεύονται;”. “Ανάρπαστα ντησε ο Χατζηκυριάκος. “Μπα! Χαίρω πάρα πολύ γι’ με μεγαλύτερη έμφασι πρόσθεσε: “Τόση ήταν η επιγάλεις ποσότητες και η γειτονική και νέα φίλη μας Τουρ-η εγχωρία ζήτησι να ανταποκριθούμε και σ’ αυτήν την σε. Προμήνυμα θύελλας για όσους τον ήξεραν. “Μπρά-εν εμεγαλώσατε τις εγκαταστάσεις, να προσλάβετε και κριθήτε και στην εγχώρια ζήτησιν πληρέστερα και στις α, κύριε πρόεδρε, με τι χρήματα; Δεν είχαμε άλλα κε-ό; Μου εζητήσατε και σας είπα όχι; Άκουσε αγαπητέ ιου απορροφήση τους 90 χιλιάδες καινούργιους έλλη-ς χρόνον, οι ελληνίδες, αν όχι η βιομηχανία; Τα πα-η Μακεδονία; Απ’ αυτά δεν έχω καμιά άλλη αξίωσι, πα-της ζωής των αγροτών. Τίποτε άλλο. Τα υπόλοιπα τα ίμουν παρών [προσθέτει ο συγγραφεύς] στη στιχομυθία ιάκος έμεινε, κυριολεκτικά άναυδος. Ίσως γιατί άκου-κύμαντη βιομηχανική του ζωή, τον πρωθυπουργό και λαού, να επισημάνη με τόση κατηγορηματικότητα την βιομηχανίας. Ο Μεγάλος Έλληνας Ηγέτης είχε συλ-κό αναφέρεται από τον δημοσιογράφο και συγγραφέα παρατίθεται στο Μέγα Ελληνικόν Βιογραφικόν Λεξικόν

7. 1929-1932: Το στοίχημα της «μεγάλης τετραετίας»

7.I. 1929-1930: «Να γίνη η Ελλάς αγνώριστος»

Το όραμα του Βενιζέλου στην τετραετία αυτή ήταν μία καπιταλιστική οικονομία, με γοργούς ρυθμούς ανάπτυξης. Προτεραιότητά του, η επέκταση και ο εκσυγχρονισμός της αγροτικής παραγωγής. Το 1929 ιδρύθηκε η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, με σκοπό τη διαχείριση της αγροτικής πίστης, την οποία έως τότε ασκούσε η ΕΤΕ, σφραγίζοντας έτσι τον κύκλο της τραπεζικής μεταρρύθμισης. Παράλληλα, στις προθέσεις της βενιζελικής διακυβέρνησης περιλαμβάνονταν μεγάλης έκτασης εγγειοβελτιωτικά-αντιπλημμυρικά έργα, ιδίως στη Μακεδονία, καθώς και διεύρυνση-βελτίωση των δικτύων κοινής ωφελείας. Όλο το φιλόδοξο πρόγραμμα όμως χρειαζόταν γενναίες επενδύσεις, που καλύφτηκαν κυρίως με εξωτερικό δανεισμό (ας σημειωθεί ότι επί Βενιζέλου το εξωτερικό χρέος άγγιξε το υπέρογκο ποσό των 32,7 δισεκατομμυρίων δραχμών, έναντι των 27,8 δισεκατομμυρίων δραχμών που παρέλαβε).¹¹⁷

Αλλά και για τη βιομηχανία υπήρχαν σχέδια κατά τη δεύτερη αυτή εποχή του βενιζελισμού. Ο πρωθυπουργός προσανατολίζόταν στη βιομηχανική επέκταση, άρα και στη διευρυμένη εργατική απασχόληση, πάση θυσία, έστω και αν κάτι τέτοιο συνεπαγόταν δραματικά χαμηλές αμοιβές. Ωστόσο, οι βασικοί άξονες της βιομηχανικής πολιτικής θα συνοψίζονταν στο δίπτυχο: προστατευτισμός-παρεμβατισμός, αρχή που εδραιώνεται και παγιώνεται τη μεταβενιζελική περίοδο.

Πάντως, ο Βενιζέλος επανέρχεται στο πολιτικό προσκήνιο με τον αέρα της ανανέωσης και της αναβάθμισης, αντανακλώντας άλλωστε και τη σφοδρή επιθυμία της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Ανδρέας Χατζηκυριάκος κινήθηκε σε αυτή την προπομπή. Ως πρόεδρος του ΣΕΒΒ για την προσεχή διετία, ύστερα από τις εκλογές της 10ης Φεβρουαρίου 1929 και της 9ης Μαρτίου 1930,¹¹⁸ ευχόταν να στραφεί η μέριμνα της νέας κυβέρνησης με την ίδια ένταση και στη βιομηχανία. Ένα πρώ-

το βασικό βήμα θα αποτελούσε η αναγνώριση των δικαιωμάτων της εργοδοσίας, όπως είχε γίνει και στην Ευρώπη. Προέβλεπε ωστόσο ότι η ιδέα της σοβαρής βιομηχανικής πολιτικής είχε ακόμη πολύ δρόμο να διανύσει. Εξάλλου, το 1929 και με δικά του έξοδα, είχε φροντίσει να εκδώσει την αρθρογραφία του σε ιδιαίτερο τεύχος, επιθυμώντας μεθοδικά να συνοψίσει και να κοινοποιήσει τις θέσεις του βιομηχανικού κόσμου.¹¹⁹

Ο Χατζηκυριάκος, όμως, θα αποδειχτεί το πρόσωπο-κλειδί για την προαγωγή των ζητημάτων της βιομηχανίας, όχι μόνο υπό την ιδιότητα του προέδρου στον Σύνδεσμο. Ο Βενιζέλος, στοχεύοντας στη δημιουργία μιας σύγχρονης αστικής δημοκρατίας, θέλησε να ενεργοποιήσει εν τάχει το Θεσμό της Γερουσίας, που προβλεπόταν ήδη από το Σύνταγμα του 1927. Οι πρώτες, λοιπόν, εκλογές για την ανάδειξη των μελών της πραγματοποιήθηκαν, με διετή καθυστέρηση, τον Απρίλιο του 1929. Και ποιος άλλος θα μπορούσε να εκλεγεί ως αντιπρόσωπος του βιομηχανικού κόσμου, εκτός από την πλέον εμβληματική μεσοπολεμική φυσιογνωμία του, τον Ανδρέα Χατζηκυριάκο; Με τις αυξημένες αυτές αρμοδιότητες, ο γερουσιαστής-πρόεδρος όχι μόνο δεν θα εγκαταλείψει τον Σύνδεσμο –ας σημειωθεί ότι, κατά την έρευνα των πρακτικών, προκύπτει πως ελάχιστες φορές απουσίαζε από τις συνεδρίες της διοικητικής επιτροπής του ΣΕΒΒ– αλλά θα συμβάλει, στο μέτρο του δυνατού, στην προώθηση και στην επίλυση των προβλημάτων του κλάδου που εκπροσωπούσε.

ΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Κατά τὰς ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας ὃς ἀντιπρόσωπος τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἔξελέγη διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν τμημάτων ὅλων τῶν ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους δ. κ. Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν. Ἡ ἐκλογικὴ τοῦ κ. Α. Χατζηκυριάκου εἶνε μὲν ἀφ^ο ἐνδε δικαία ἀναγνώρισις τῶν προσπαθειῶν, τὰς δοτίας ἔχει καταβάλη δ. κ. Χατζηκυριάκος καὶ τοῦ ζῆλου, τὸν δποῖον δεικνύει ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας, ἀφ^ο ἐτέρου δὲ ἐκφρασίς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου πρὸς τὸν κ. Α. Χατζηκυριάκον διὰ τὴν προάσπισιν ἐκ μέρους του τῶν συμφερόντων τῆς βιομηχανίας.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ 2
ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΟΣ
Προφυν "Υπανθρωπος τῆς Α.
Προσέδρου του Συνδέσμου των

ΤΥΠΟΙΚΗ ΛΑΖΑΡΑ

Αριστερά, το Σύνταγμα του 1927 πενός νέου δημοκρατικού θεσμού, αρμοδιότητες. Τον Απρίλιο του 1929, για την ανάδειξη των γερουσιαστών ο Α. Χατζηκυριάκος, ως εκπρόσωπος (Περ. Βιομηχανική και Βιοτεχνία) Απρίλιος 1929 - Μπενάκειος Βιβλιοθήκης

Δεξιά, το 1929, ο ΣΕΒΒ προεβληστήρας του Ανδρέα Χατζηκυριάκου, που τον επιτρέπει για τη χάραξη σοβαρής βιομηχανίας (Αρχείο Βοβολίνη)